

**HOTĂRÂREA Nr. 473
din 16.08.2017**

Dosar nr: 113/2016

Petiția nr: 882/16.02.2016

Petentă:

Reclamată:

Obiect: afirmații discriminatorii la adresa suporterilor sportivi ai echipei HC Zalău

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul petentulei

1. Asociația Sportivă Handbal Club Zalău,

Denumire și domiciliul reclamatei

2.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Sesizarea vizează afirmațiile jucătoarei de handbal, ..., la adresa suporterilor echipei de handbal HC Zalău

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Părțile au fost citate la sediul C.N.C.D. pentru audieri în data de **22.03.2016, citația pentru reclamată întorcându-se la sediul CNCD cu mențiunea "destinatar mutat de la adresă"**.

6. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentei

7. Sesizarea vizează afirmațiile jucătoarei de handbal, ..., la adresa suporterilor echipei de handbal HC Zalău : „**Nu am crezut că lumea poate fi atât de rea și de needucată încât să uite că se întâmplă într-un oraș cu așa-zise pretenții handbaliste, numit Zalău. Echipa din Zalău fiind condusă de un om fără scrupule unde lumea huiduie și se comportă mai rău ca într-o junglă. Nu aș vrea să jignesc animalele pentru că ele nu au niico vină, însă pot să spun că oamenii care vin la sală, în special galeria și alți mari suporter ai echipei sunt mai rău decât animalele. Fără cei 7 ani de acasă, fără minte și educația care se cuvine fiecărui om.**”.

Susținerea reclamatei

8. Reclamata susține că, urmare comportamentului discriminatoriu al galeriei HC Zalău cu privire la jucătoarea de culoare....., respectiv mimarea unor gesturi care se refereau la maimute, i s-a părut firesc și normal să reacționeze. Nu consideră că a discriminat pe nimeni.

V. Motivele de fapt și de drept

9. În fapt, Colegiul director reține afirmațiile reclamatei: „**Nu am crezut că lumea poate fi atât de rea și de needucată încât să uite că se întâmplă într-un oraș cu așa-zise pretenții handbaliste, numit Zalău. Echipa din Zalău fiind condusă de un om fără scrupule unde lumea huiduie și se comportă mai rău ca într-o junglă. Nu aș vrea să jignesc animalele pentru că ele nu au niico vină, însă pot să spun că oamenii care vin la sală, în special galeria și alți mari suporteri ai echipei sunt mai rău decât animalele. Fără cei 7 ani de acasă, fără minte și educația care se cuvine fiecărui om.**”.

10. În drept, Colegiul trebuie să analizeze declarațiile reclamatului din perspectiva echilibrului dintre principiul libertății de exprimare și dreptul la respectarea demnității umane și a nediscriminării (art. 2 alin. (1), art. 15 și art. 2 alin. (8) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată).

11. Astfel, potrivit art. 15 al O.G. nr. 137/2000R și actualizată: „*constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, **orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității sau crearea unei atmosfere intimidante, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acesteia/acestui la o rasă, naționalitate, etnie, religie, infectare HIV, categorie socială sau categorie defavorizată, ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia/acesteia***”.

12. În raport cu protecția demnității umane și dreptul la nediscriminare, art. 2 alin. (8) din O.G. 137/2000 dispune că „*Prevederile prezentei ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație*”.

13. Totuși, libertatea de exprimare nu este un drept absolut, limitele sale fiind stabilite în art. 10 alin. (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, după cum urmează: “*orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare*”, precizându-se în mod expres limitele acestui drept în aliniatul 2 al aceluiași articol: “*exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru ... protecția reputației sau a drepturilor altora.*”

14. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie să fie **prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite condiții: să fie previzibilă și accesibilă), să urmărească un scop legitim, să fie necesară într-o societate democratică și să fie

proporțională cu scopul urmărit (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

15. Raportat la **prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000. De asemenea, Constituția României în art. 1 alin. (3) consacără garantarea demnității omului ca valoare supremă a legii fundamentale și a democrației.

16. Apreciem că **textele normative în cauză sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Pentru a decide dacă un anumit tratament este sau nu degradant în sensul art. 3 al Convenției, Curtea examinează dacă scopul aplicării lui este acela de a umili sau înjosi victima și dacă, prin efectele produse, a fost adusă o atingere personalității acesteia, într-o manieră incompatibilă cu art. 3 (a se vedea, în acest sens, Raninen împotriva Finlandei, Decizia din 16 decembrie 1997, Reports 1997-VIII, pag. 2.821-22, paragraful 55). Cu toate acestea, absența unui asemenea scop nu ar putea exclude într-o manieră definitivă constatarea unei încălcări a art. 3 (a se vedea, în acest sens, Peers împotriva Greciei, Cererea nr. 28.524/95, paragraful 74, CEDO 2001-III).

18. Raportat la speță, reținem că afirmațiile reclamatei nu cad sub incidența art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale; art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003; art. 2 alin. (1) și **art. 15** din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu **unanimitatea de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența art. 2 alin. 1 și art. 15 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;

2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA - Membru

LAZĂR MARIA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Redactat și motivat de Asztalos Csaba Ferenc
Angelica Paraschiv Gergely

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.